

Luftfartspassagerer, der har reserveret en flyvning med direkte tilsluttede flyforbindelser, skal ydes kompensation, når ankomsten til det endelige bestemmelsessted er forsinket i tre timer eller mere

Den omstændighed, at forsinkelsen af den oprindelige flyafgang ikke overstiger de tidsgrænser, som er fastsat i EU-retten, er uden betydning for retten til kompensation

Forordningen om kompensation og bistand til luftfartspassagerer¹ sikrer i princippet passagererne bistand i forbindelse med forsinkelsen af deres flyafgang. Domstolen har i sin dom i sagen Sturgeon² i øvrigt fastslået, at passagerer, hvis flyafgang er forsinket, desuden kan ydes kompensation, selv om denne ret kun udtrykkeligt er indrømmet i forordningen, når flyafgangene er aflyst, og det endelige bestemmelsessted nås mindst tre timer efter det planlagte ankomsttidspunkt. En sådan fast kompensation på et beløb mellem 250 og 600 EUR, afhængigt af distancen, fastsættes ved det sidste bestemmelsessted, hvor passageren ankommer efter det planlagte ankomsttidspunkt.

Luz-Tereza Folkerts havde en reservation til en flyvning fra Bremen (Tyskland) via Paris (Frankrig) og São Paulo (Brasilien) til Asuncion (Paraguay). Flyafgangen fra Bremen til Paris med flyselskabet Air France blev forsinket, og flyet afgik med næsten to en halv times forsinkelse i forhold til det oprindelige afgangstidspunkt. Følgelig nåede Luz-Tereza Folkerts ikke sit tilslutningsfly i Paris til São Paulo, som også var med Air France, der herefter ombookede reservationen til et senere fly til samme destination. På grund af sin sene ankomst til São Paulo nåede Luz-Tereza Folkerts ikke det oprindeligt bookede tilslutningsfly til Asunción og ankom dertil med 11 timers forsinkelse i forhold til det oprindeligt planlagte ankomsttidspunkt.

Idet Air France blev dømt til at betale Luz-Tereza Folkerts erstatning med tillæg af renter, herunder navnlig et beløb på 600 EUR i henhold til forordningen, indbragte selskabet sagen for Bundesgerichtshof. Denne ret har spurgt Domstolen, om en luftfartspassagerer skal ydes kompensation, når afgangens forsinkelse er under tre timer, men ankomsten til det endelige bestemmelsessted sker mindst tre timer efter det oprindeligt planlagte ankomsttidspunkt.

I sin dom af dags dato bemærker Domstolen for det første, at forordningen har til formål at tillægge luftfartspassagerer minimumsrettigheder, når de befinder sig i tre bestemte situationer: Ved boardingafvisning mod deres vilje, ved aflysning af deres flyafgang og ved forsinkelse af deres flyafgang.

Endvidere henviser Domstolen til sin praksis, hvorefter passagerer, der er udsat for lange forsinkelser - dvs. med tre timer eller mere – ligesom de passagerer, hvis oprindelige flyafgang blev aflyst, og hvis transporterende luftfartsselskab ikke har været i stand til at tilbyde en omlægning af rejsen på de betingelser, der er fastsat i forordningen, har ret til kompensation, idet disse passagerer uigenkaldeligt mister tid og dermed er udsat for en lignende gene (Sturgeon-

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT L 46, s. 1).

² Domstolens dom af 19.11.2009, forenede sager [C-402/07](#) og [C-432/07](#) Sturgeon mod Condor Flugdienst GmbH og Böck m.fl. mod Air France SA, jf. også pressemeddelelse [nr. 102/09](#).

dommen og dommen i sagen Nelson m.fl.³). Da den gene, der er forbundet med forsinkede flyafgange, konkretiseres ved ankomsten til det endelige bestemmelsessted, skal opgørelsen af en forsinkelse foretages i forhold til det planlagte tidspunkt for ankomst hertil, dvs. den sidste flyvnings bestemmelsessted.

Følgelig når der er tale om direkte tilsluttede flyforbindelser, skal den faste kompensation opgøres ud fra forsinkelsen i forhold til det planlagte tidspunkt for ankomst til det endelige bestemmelsessted, forstået som bestemmelsesstedet for den berørte passagers sidste flyvning.

En modsat løsning ville bevirke en ubegrundet forskellig behandling af passagerer, hvis flyvning ved ankomsten til det endelige bestemmelsessted er blevet forsinket tre timer eller mere i forhold til det planlagte ankomsttidspunkt, afhængigt af, hvorvidt forsinkelsen af deres flyafgang i forhold til det planlagte afgangstidspunkt overstiger de tidsgrænser, der fastsat i forordningen, og det selv om den gene, de udsættes for ved uigenkaldeligt at miste tid, er den samme.

Domstolen præciserer i denne forbindelse, at den faste kompensation, som en passager har ret til i henhold til forordningen, i tilfælde hvor denne ankommer til sit endelige bestemmelsessted med en forsinkelse på tre timer eller mere, ikke er underlagt overholdelse af de betingelser, som giver ret til bistand, forplejning og indkvartering, og som gælder i tilfælde af forsinkelse af en flyafgang.

Hvad angår de økonomiske konsekvenser for luftfartsselskaberne anfører Domstolen, at sådanne konsekvenser kan mindskes, for det første når flyselskabet kan godtgøre, at den lange forsinkelse skyldes usædvanlige omstændigheder, som ikke kunne have været undgået, selv om alle forholdsregler, der med rimelighed kunne træffes, faktisk var blevet truffet, dvs. omstændigheder, som ligger uden for luftfartsselskabets faktiske kontrol (dommen i sagen Wallentin-Hermann⁴). Dernæst begrænser de forpligtelser, der følger af forordningen, ikke flyselskabernes ret til at søge erstatning hos enhver person, som har forårsaget forsinkelsen, herunder tredjemand (dommen i sagen Nelson m.fl.). Endvidere kan kompensationsbeløbet, der fastsat til 250, 400 og 600 EUR afhængigt af distancen for de omhandlede flyafgange, nedsættes med 50% i overensstemmelse med forordningen, når forsinkelsen for en flyafgang på over 3 500 km forbliver mindre end fire timer. Domstolen bemærker desuden, at formålet med beskyttelse af forbrugerne, og dermed luftfartspassagerer, kan begrunde de endog betydelige negative økonomiske konsekvenser for visse erhvervsdrivende.

Følgelig svarer Domstolen, at en **passager, der har reserveret en flyvning med direkte tilsluttede flyforbindelser, skal ydes kompensation, når afgangens forsinkelse overstiger de i forordningens fastsatte tidsgrænser, men ankomsten til det endelige bestemmelsessted finder sted mindst tre timer efter det planlagte ankomsttidspunkt. Denne ret til kompensation er nemlig ikke betinget af, at afgangens forsinkelse overstiger de i forordningens fastsatte tidsgrænser.**

BEMÆRKNING: Gennem en præjudiciel forelæggelse kan retterne i medlemsstaterne i forbindelse med retssager, der verserer for dem, forelægge Domstolen spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten eller gyldigheden af en EU-retsakt. Domstolen træffer ikke afgørelse i den nationale retstv. Det tilkommer den nationale ret at afgøre sagen i overensstemmelse med Domstolens afgørelse, der på tilsvarende måde er bindende for andre nationale retter i sager vedrørende en tilsvarende problemstilling.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

[Dommen](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Presse- og Informationsafdelingen: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

Billeder fra domsafsigelsen er tilgængelige på [„Europe by Satellite”](#) ☎ (+32) 2 2964106

³ Domstolens dom af 23.10.2012, forenede sager [C-581/10](#) og [C-629/10](#), Nelson m.fl. mod Deutsche Lufthansa AG og TUI Travel m.fl. mod Civil Aviation Authority, jf. også pressemeddelelse [nr. 135/12](#).

⁴ Domstolens dom af 22.12.2008, sag [C-549/07](#), Friederike Wallentin-Hermann mod Alitalia, jf. også pressemeddelelse [nr. 100/08](#).